

Datum van inontvangstneming : 17/10/2019

Zaak C-655/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

30 augustus 2019

Verwijzende rechter:

Curte de Apel Alba Iulia (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 maart 2018

Verzoekende partij:

LN

Verwerende partijen:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Hoger beroep waarmee verweerster in tweede aanleg, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu (dienst openbare financiën van het district Sibiu), namens Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (regionaal directoraat-generaal overheidsfinanciën te Brașov) in een zaak tegen verzoeker, LN, opkomt tegen het vonnis van de Tribunal Sibiu (rechter in eerste en tweede aanleg van het district Sibiu), strekkende tot nietigverklaring van een bestuurshandeling

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU, betreffende uitlegging van de artikelen 2 en 9 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

Prejudiciële vragen

1. Staat artikel 2 van richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde eraan in de weg dat de handeling van een belastingplichtige, waarbij hij in de hoedanigheid van schuldeiser een onroerend goed opkoopt dat in een executieprocedure gedwongen is verkocht, en dat goed later verkoopt teneinde het geleende bedrag terug te krijgen, wordt beschouwd als economische activiteit die bestaat in de exploitatie van een lichamelijke of onlichamelijke zaak om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen?
2. Kan degene die een dergelijke rechtshandeling heeft verricht, worden aangemerkt als belastingplichtige in de zin van artikel 9 van richtlijn 2006/112/EG?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2006/112/EG, artikel 2, lid 1, onder a), artikel 9, lid 1, en artikel 12

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (wet nr. 571/2003 inzake het belastingwetboek), gepubliceerd in de *Monitor Oficial al României* (Roemeens publicatieblad), deel I, nr. 927 van 23 december 2003, zoals later gewijzigd en aangevuld, zoals van kracht tijdens de betreffende periode (hierna: „belastingwetboek”)

- artikel 126, volgens hetwelk als belastbare handelingen worden aangemerkt: leveringen van goederen of daaraan gelijkgestelde handelingen die door een belastingplichtige in Roemenië zijn verricht en voortvloeien uit een van de in artikel 127, lid 2, bedoelde economische activiteiten;
- artikel 127, lid 1, dat bepaalt dat als belastingplichtige wordt aangemerkt eenieder die op onafhankelijke wijze, ongeacht de plaats, economische activiteiten als bedoeld in lid 2 verricht, ongeacht het oogmerk of het resultaat van die activiteit; volgens lid 2 van dit artikel omvatten economische activiteiten onder meer de activiteiten van handelaren en de exploitatie van lichamelijke zaken om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen; volgens lid 2¹ worden de situaties waarin natuurlijke personen die onroerende goederen leveren, belastingplichtig worden, door uitvoeringsregels bepaald;
- artikel 152, dat de bijzondere vrijstellingsregeling voor kleine ondernemingen met een jaaromzet van minder dan 35 000 EUR vaststelt;
- artikel 153, dat in wezen bepaalt dat een in Roemenië gevestigde belastingplichtige die een economische activiteit verricht of voornemens is te

verrichten waarbij belastbare handelingen en/of van btw vrijgestelde handelingen met recht op aftrek worden verricht, registratie voor de btw moet aanvragen indien hij in de loop van het kalenderjaar het in artikel 152, lid 1, bedoelde vrijstellingsmaximum bereikt of overschrijdt; volgens ditzelfde artikel voeren de belastingautoriteiten, bij gebreke van een daartoe strekkende aanvraag van de belastingplichtige, ambtshalve de registratie uit.

Hotărâre a guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (regeringsbesluit nr. 44/2004 houdende goedkeuring van de uitvoeringsregeling van wet nr. 571/2003 inzake het belastingwetboek), gepubliceerd in de *Monitor Oficial al României*, deel I, nr. 112 van 6 februari 2004, zoals later gewijzigd en aangevuld

– De uitvoeringsregeling voor de toepassing van artikel 127 van het belastingwetboek bepaalt in punt 3:

„3. [...] (3) Een natuurlijke persoon die niet reeds belastingplichtig is wegens een andere activiteit, wordt geacht een economische activiteit uit te oefenen bestaande in de exploitatie van lichamelijke of onlichamelijke goederen, indien hij deze activiteit zelfstandig uitoefent met het oogmerk om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen in de zin van artikel 127, lid 2, van het belastingwetboek. [...]

(5) Bij de aankoop van grond en/of gebouwen door een natuurlijke persoon met als doel de verkoop ervan, vormt de levering van die goederen een duurzame activiteit indien die natuurlijke persoon in één kalenderjaar meer dan één transactie verricht. [...] Hoewel de eerste levering als incidenteel wordt beschouwd, wordt deze niet belast wanneer een tweede levering in de loop van hetzelfde jaar plaatsvindt, maar wel in aanmerking genomen voor de berekening van het in artikel 152 van het belastingwetboek bedoelde vrijstellingsmaximum. Leveringen van gebouwen of grond die krachtens artikel 141, lid 2, onder f), van het belastingwetboek zijn vrijgesteld van belasting, worden zowel bij de bepaling van de duurzaamheid van de economische activiteit als bij de berekening van het in artikel 152 van het belastingwetboek bedoelde vrijstellingsmaximum in aanmerking genomen.”

– De uitvoeringsregeling voor de toepassing van artikel 152, lid 6, van het belastingwetboek regelt de situatie van belastingplichtigen die het vrijstellingsmaximum hebben overschreden, maar geen aanvraag tot registratie als btw-plichtige volgens de standaardregeling hebben gedaan, door in punt 62 te bepalen dat de bevoegde belastingautoriteiten, indien de belastingplichtige het vrijstellingsmaximum heeft bereikt of overschreden en niet binnen de wettelijke termijn heeft verzocht om registratie overeenkomstig artikel 153 van het belastingwetboek, betaling vorderen van de belasting die de belastingplichtige verschuldigd zou zijn indien hij op de normale wijze voor de btw was geregistreerd overeenkomstig artikel 153 van het belastingwetboek, en

deze belastingplichtigen overeenkomstig artikel 153, lid 7, van het belastingwetboek ambtshalve voor de btw registreren.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 In 2009 had verzoeker, LN, een natuurlijke persoon, JM verschillende leningen verstrekt voor een totaalbedrag van 80 400 EUR, waarvan de terugbetaling was gewaarborgd door hypotheek op een aantal onroerende goederen. Toen de lening niet werd terugbetaald, werden drie van deze onroerende goederen bij opbod gekocht door LN, die ook schuldeiser was.
- 2 In 2010 heeft LN één van de op de executieveiling verworven onroerende goederen verkocht voor 611 364 RON. Hij heeft ook een ander onroerend goed, dat hij in 2005 had gekocht, verkocht voor 1 000 RON.
- 3 Nadat het btw-maximum was overschreden, verkocht LN in 2011 en 2012 de andere twee onroerende goederen die hij op de executieveiling had gekocht.
- 4 Bij LN is een belastingcontrole uitgevoerd, naar aanleiding waarvan de dienst openbare financiën van het district Sibiu in 2016 een belastinginspectierapport en een belastingaanslag heeft afgegeven, waarin is vastgesteld dat de vanaf begin 2010 verrichte transacties op 30 juni 2010 hebben geleid tot een zodanig hoog inkomen dat de activiteit is aangemerkt als economische activiteit die duurzaam wordt uitgeoefend met het oogmerk om er opbrengsten uit te verkrijgen. Er werd overwogen dat de twee onroerende goederen die de belastingplichtige in 2010 had verkocht niet voor persoonlijke doeleinden waren gebruikt, maar waren aangekocht met als doel deze opnieuw te verkopen en daaruit inkomsten te verkrijgen. De wijze waarop zij waren verworven was daarbij niet van belang. Gezien de overschrijding van het jaarlijkse btw-vrijstellingsmaximum waarin het belastingwetboek voorziet, werd 10 juli 2010 aangemerkt als de uiterste datum waarop registratie voor de btw plaats had moeten vinden en 1 augustus 2010 als de datum waarop LN btw-plichtig werd.
- 5 Met betrekking tot de in 2011 en 2012 verkochte onroerende goederen werd de eerste van deze transacties door het belastingorgaan ondergebracht in de categorie van handelingen met btw-vrijstelling, omdat de levering plaatsvond na 31 december van het jaar na de eerste ingebruikneming, terwijl de tweede werd geacht vanuit het oogpunt van de btw belastbaar te zijn, waarbij het door LN verschuldigde bedrag werd vastgesteld op 55 224 RON, waarvan 35 145 RON btw, 14 807 RON rente over de btw en 5 272 RON als boete voor te late betaling.
- 6 LN heeft bij de Tribunal Sibiu bestuursrechtelijk beroep ingesteld, strekkende tot nietigverklaring van het belastinginspectierapport en van de belastingaanslag van 2016, alsook van het besluit van het regionale directoraat-generaal overheidsfinanciën Braşov op het bezwaar tegen de belastingaanslag. Verzoeker betwistte de kwalificatie van de koop en verkoop van onroerend goed als

„economische activiteit” en zijn daaruit voortvloeiende registratie als belastingplichtige voor btw-doeleinden.

- 7 De Tribunal Sibiu heeft het beroep gedeeltelijk toegewezen. Deze rechter was namelijk van oordeel dat de economische activiteit er in wezen in bestaat duurzame inkomsten te verwerven, zodat de loutere koop en verkoop van een onroerend goed op zich geen economische activiteit vormt. Deze rechter beschouwde de latere verkoop van de onroerende goederen als enkel een maatregel om het geld van de in 2009 verstrekte lening terug te krijgen.
- 8 Verweersters in tweede aanleg hebben tegen het vonnis van de Tribunal Sibiu hoger beroep ingesteld bij de verwijzende rechter, de Curte de Apel Alba Iulia (rechter in tweede aanleg te Alba Iulia).

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 9 In het hoger beroep wordt verzocht om vernietiging van het bestreden vonnis, aanhouding van de zaak voor herbeoordeling en het ongegrond en onwettig verklaren van het beroep. Verweersters zijn namelijk van mening dat de rechter in eerste aanleg ten onrechte heeft geoordeeld dat de door LN verrichte transacties geen economisch handelingen zijn.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 10 De Curte de Apel Alba Iulia, die van oordeel is dat er nog geen rechtspraak van het Hof op dit gebied bestaat en dat aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 267 VWEU is voldaan, verzoekt om uitlegging van de artikelen 2 en 9 van richtlijn 2006/112/EG om vast te stellen of verzoekster als belastingplichtige kan worden aangemerkt en of de latere verkoop van onroerende goederen die hij als schuldeiser door middel van de hypothecaire executie heeft verworven, een economische activiteit vormt met het oogmerk om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen of slechts een maatregel tot terugbetaling van de lening.